

غزل

منم محو جمال او نمی دانم کجا رفتم
شدم غرق وصال او نمی دانم کجا رفتم
غلام روی او بودم، اسیر موی او بودم
غبار کوی او بودم، نمی دانم کجا رفتم
به آن مه آشنا گشتم، ز جان و دل فدا گشتم
فنا گشتم، فنا گشتم، نمی دانم کجا رفتم
شدم چون مبتلای او، نهادم سر به پای او
شدم محو لقای او، نمی دانم کجا رفتم
قلندر بوعلی هستم، به نام دوست سرمستم
دل اندر عشق او بستم، نمی دانم کجا رفتم

شرف عراقی، شیخ شرف الدین ابوعلی شاه قلندر
(متوفی: ۷۲۴ هجری)

* * *